

VÝROČNÍ ZPRÁVA

FARNÍHO SBORU

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

V BRNĚ I

ZA ROK 2023

ÚVODEM

V této zprávě chceme připomenout nejdůležitější pravidelná, ale i mimořádná a příležitostná setkání, události a akce, které se konaly v našem sboru v roce 2023, a předložit také informace o jeho hospodaření. (Zároveň si uvědomujeme, že právě život církve se nedá tak docela charakterizovat slovy a čísly.)

CHARAKTERISTIKA

Posláním našeho sboru je být otevřeným společenstvím, ve kterém se žije a je ke slyšení radostná zpráva o Ježíši Kristu. Chceme spoluutvářet dobré místo, kam lidé mohou přijít i zůstat, kde najdou přijetí, podporu a povzbuzení. Místo, kde se k člověku, k jeho projevům víry v Boha, otázkám i potřebám přistupuje s respektem. Místo radostných příležitostí k hledání božích způsobů, orientace v životě i ve světě, k setkáním napříč věkovými skupinami i k seberealizaci.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I vznikl v roce 1906. Evangelíci se v Brně však začali scházet hned po vydání tolerančních patentů císaře Josefa II. (1781) a od roku 1882 fungovali jako kazatelská stanice nosislavského sboru.

V současné době je FS ČCE v Brně I poměrně živým farním sborem a jsou v něm zastoupeny a aktivně činné všechny generace. A je v něm, doufáme, prostor pro různé typy zbožnosti.

Jeho posláním je sdílet Biblií určenou křesťanskou víru, lásku a naději a inspirovat lidi k prohlubování duchovního života, ale také je posilovat a motivovat pro život vůbec.

Kromě nedělních dopoledních bohoslužeb se ve sboru konají pravidelné biblické hodiny pro dospělé, biblické hodiny pro děti, schází se mládež, konfirmandi, pěvecký sbor, klub maminek, učitelé nedělní školy atd. Sbor každoročně pořádá rekreační a vzdělávací víkendové a týdenní pobyty, koncerty, besedy, přednášky, benefiční Hudební nešpory v Červeném kostele. Spolupracuje s Diakonií ČCE, s Junákem a YMCA.

KONTAKTNÍ ÚDAJE O SBORU

Farní sbor ČCE v Brně I
IČO: 49467964

Opletalova 6; 602 00 Brno

e-mail: sbor@cervenykostel.cz
telefon do farní kanceláře: 542 211 453
internetová prezentace: cervenykostel.cz
číslo bankovního účtu: 2302755010/2010
statutární zástupci: Ondřej Macek (farář)
a Petr Zukal (kurátor)
faráři: Iva Květonová, Ondřej Macek
pastorační pracovník: Jakub Marek

STATISTICKÉ ÚDAJE O SBORU

V roce 2023 se konalo 15 pohřbů (zemřelo 13 členů sboru). Bylo pokřtěno 10 dětí a 3 dospělí. Konala se dvě požehnání malých dětí. Do sboru vstoupilo sedm lidí. Pět lidí přestoupilo do jiných sborů ČCE. Naši kazatelé požehnali dvaceti párům. 192 lidí podpořilo sbor salárem. Dostali jsme finanční dary od 19 nečlenů sboru. Stále probíhá náročná revize kartotéky, ve které vykazujeme více než osm set členů. S mnoha z nich však už léta nemáme žádný kontakt.

NEDELE

BOHOSLUŽBY

Nedělní bohoslužby se pravidelně konaly v Betlémském kostele, v kostele Jana Amose Komenského a v Újezdě u Brna - Rychmanově. V Rychmanově byly bohoslužby společné s ČČSH. Ve službě se střídali naši kazatelé Ondřej Macek a Iva Květonová. V roce 2023 posloužili bohoslužbami také faráři David Sedláček, Olga Tydlitátová, Martin Grombířík, Pavel Kašpar a výpomocný kazatel Petr Loukota. Na jaře a na podzim až do závěru roku se konaly vždy v pondělí v Betlémském kostele tzv. nízkoprahové bohoslužby YESle. V kostele Jana Amose Komenského se bohoslužby konaly 51x, v Betlémském kostele 41x, v Rychmanově 26x a tři bohoslužebná shromáždění byla v sále ve sborovém domě na Opletalově ulici. V celoročním průměru se každou neděli sešlo při bohoslužbách

(v obou kostelech, popř. v sále na Opletalově) 103 účastníků, nejvíc navštívené byly bohoslužby 24. prosince v Betlémském kostele, sešlo se 255 účastníků. V Červeném kostele je trvale instalováno snímací obrazové zařízení umožňující pravidelný přímý obrazový přenos bohoslužeb ve vysokém rozlišení. Tento přímý přenos bohoslužeb využívá průměrně 35 zájemců. Počet těch, kteří bohoslužby zhlédli dodatečně nebo opakovaně, byl v průměru 10x vyšší.

Sborová kancelář pravidelně rozesílala informace spolu s kázáními a tiskovinami starším členům sboru, kterým přímý kontakt se sborem nebo sledování přímého přenosu pomocí internetového prostředí činily potíže.

Václav Matoulek

VARHANÍCI

Mezi varhaníky našeho sboru nedošlo v uplynulém roce k zásadnějším změnám. V Červeném kostele bohoslužby doprovázeli pravidelně Milan Berka, Martin Grombířik, Pavel Janeček, Matěj Příkryl a Stanislav Heller. V Betlémském kostele to byli Tomáš Grulich, Anna Mikšátková a Jan Sypták. Několikrát nám také ochotně vypomohl Pavel Nagy. Máme velkou radost, že řady varhaníků BK od léta rozšířila Zuzana Blažková.

V Rychmanově byla dokončena oprava harmonia, které se nachází v kostele (mimo to se v zimním období využívá další nástroj umístěný v modlitebně). Bohoslužby zde probíhají střídavě „a capella“, případně za doprovodu harmonia nebo kytary.

Dále se seznamujeme s novým evangelickým zpěvníkem a hledáme v něm nové objevy.

Jan Sypták

BOHOSLUŽBY PRO DĚTI (NEDĚLNÍ ŠKOLA)

Během bohoslužeb v Červeném kostele se koná nedělní škola pro děti. Mohou se jí účastnit děti předškolní i školní. Děti přijdou s rodiči do kostela a po první modlitbě, kdy farář nedělníku uvede, odcházejí s učiteli na Zelenou faru. Zde se děti s učiteli přivítají, zazpívá se píseň a následuje modlitba. Od ledna do června se také opakoval a učil Žalm 23. Po společném zahájení se děti s učiteli rozdělí na 3 skupiny dle věku. Jsme vděční, že učitelů je stále takový počet, aby tři skupinky mohly probíhat.

Děti jsou tedy rozděleny na: nejmladší skupinku – předškolní děti až zhruba 1. třída, prostřední skupinu – děti od 1. až do 5. třídy a nejstarší skupinu – děti od 6. třídy až po konfirmandy, kteří se také mohou účastnit nedělníky. Děti je v každé skupině proměnlivý počet.

Velmi silná skupinka jsou předškolní děti, ale i ve větších skupinkách máme 5 a více dětí. Nedělní školu připravují: Ester Malachová, Kristina Hellerová, Vendula Soběslavská, Marie Malachová, Iva Oukropcová, Marie Weiss, Radka Müllerová, Alžběta Macková, Blažena Syptáková, Barbora Popelářová, Kateřina Borošová, Milan Ryšavý a Marek Baláš.

Učitelé se scházejí jednou za měsíc v úterý na faře s Ondřejem Mackem nebo Ivou Květonovou. Zde faráři s učiteli hodnotí uplynulé období a rozebírají biblická témata, která budou na programu v následujícím měsíci.

Během roku se učitelé účastní a připravují i jiné aktivity. Pro naše děti jsme v tomto roce uskutečnili květnový výlet, který připravili Oukropcovi. Cílem byly bohoslužby v Rychmanově. Rodiče s dětmi a učitelé ušli pár kilometrů ze Sokolnic přes Mohylu míru až do rychmanovského kostela. Skupinka výletníků byla početná a výlet byl velice milý.

V červnu se učitelé sešli naposledy před prázdninami. Proběhla reflexe uplynulého roku, příprava rodinné neděle k ukončení školního roku a v neposlední řadě také posezení u tradičního grilování. V tomto měsíci faráři s učiteli organizovali poslední červnovou neděli, která byla rodinná. Proběhla na Pellicově a po bohoslužbách se rodiny sešly u společného oběda na farní zahradě. Zmrzlina ani letos nechyběla.

Nový školní rok byl zahájen rodinnou nedělí na začátku září. Na konci listopadu začaly přípravy vánoční hry. Na starost si ji vzala mládež a dorost. Menší děti provázela Iva Oukropcová. Před vánoční slavností nedělkáři s dětmi z biblické hodiny ještě napekli perníčky a připravili dárky pod stromeček.

Vánoční slavnost proběhla na 3. adventní neděli 17.12., kdy děti prostřednictvím vánočních her zvěstovaly příchod Spasitele. Učitelé připravili pohoštění po bohoslužbách pro všechny. Podávala se káva, čaj, pečivo a upečené perníčky na faře.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří se věnují dětem v rámci našeho sboru a rodinám, které přivádějí své děti do společenství.

Radka Müllerová

KAZATELSKÁ STANICE ÚJEZD U BRNA – RYCHMANOV

V roce 2023 pokračovalo společné ekumenické slavení bohoslužeb naší evangelické církve spolu s Církví československou husitskou. Bohoslužby se konaly pravidelně 2 a 4. neděli v měsíci a vedli je střídavě faráři našeho sboru a sestra farářka Iveta Hušková. Boho-

služby se konaly dvacetkrát, průměrná účast při nich byla 9 lidí, o Vánocích přišly i děti, na sbírkách se vybralo celkem 19 770Kč. V květnu do naší kazatelské stanice zavítala početná skupina výletníků z nedělní školy našeho sboru. Více starostí bylo s elektrickými rozvody. Dále probíhala běžná údržba kostela včetně příprav na bohoslužby, úklid a další služby, bez kterých by se konání bohoslužeb neobešlo. Moc děkujeme bratřím a sestřám, kteří se se samozřejmostí jim vlastní o kazatelskou stanici moc hezky starají.

HUDEBNÍ NEŠPORY

Obsahem projektu: „Chvalte Hospodina všechny národy“, který se konal již podvacáté (dříve také jako Hudební nešpory v Červeném kostele), je každoroční uspořádání šesti benefičních koncertů spojených s myšlenkovým světem Bible prostřednictvím slova jednoho z brněnských evangelických farářů, a to vždy první neděli v jarních a podzimních měsících. V roce 2023 se uskutečnilo následujících šest koncertů.

2. 4. 2023 vystoupil soubor Cimbál Classic; 7. 5. 2023 představil vlastní instrumentální skladby Jan Dvořák (Vivat Acustica); 4. 6. 2023 hrál na varhany Matthias Böhlert; 1. 10. 2023 se představil soubor Kantiléna; 5. 11. 2023 jsme slyšeli pěvecký sbor Na hlas; 3. 12. 2023 nás hudebním programem Strážní andělé provedlo trio Drei Engel.

Program Hudebních nešpor v roce 2023 byl zvolen žánrově a interpretačně pestrý, aby se nám podařilo oslovit co nejširší publikum a rozšířit tak řady návštěvníků, a tak i výši dobrovolných příspěvků pro benefiční účely.

Veškerý výtěžek z dobrovolného vstupného putoval na konta místních charitativních či školských zařízení, jejichž zástupci byli vždy také přítomni a představili v úvodu svou činnost a účel využití příspěvku z Hudebních nešpor. Využití prostředků je ověřené stejně jako spolupráce s těmito organizacemi.

Na organizaci se podíleli kromě užšího týmu stálých spolupracovníků také zástupci všech generací ze sboru Českobratrské církve evangelické v Brně I a v Brně Husovicích, kteří spolupracovali při propagaci a zajištění hladkého průběhu jednotlivých koncertů. Vystupujícím hudebníkům a souborům jsme zajistili drobné občerstvení. Nešpory provázely a krátkými výklady Bible do nich přispěli farářka Iva Květonová a faráři Štěpán Hájek a Ondřej Macek.

Cyklus hudby a biblických výkladů by neproběhl bez finanční podpory Statutárního města Brna a dobrovolníků ze sborů ČCE v Brně I a v Husovicích.

PONDĚLÍ

PĚVECKÝ SBOR KŮROVEC

Pěvecký sbor Kůrovec působící při I. sboru ČCE v Brně se scházel k pravidelným zkouškám a příležitostným vystoupením i v roce Páně 2023. Vystoupil při pašijových bohoslužbách na Zelený čtvrtek (6. 4., skladby P. Ebena, J. T. Turnovského, J. Stadlmayra a gregoriánský chorál), na bohoslužbách 2. neděle adventní (staročeské roráty) a na „půlnoční“ 24. 12. v 23:00 (skladby M. Praetoria, J. Crügera, A. Hammerschmidta a J. S. Bacha).

Další působiště se sboru otevřelo s nástupem sbormistra Martina Grombiřika do služby sborového faráře Evangelické církve Augsburského vyznání v Brně. Na půdě tohoto církevního sboru Kůrovec posloužil na Velký pátek (pašije), při instalační slavnosti 8. 10. (gregoriánský chorál, skladby M. Praetoria, J. T. Turnovského a Antonína Rejchy a liturgie) a na první neděli adventní (staročeské roráty). K pravidelným zkouškám se Kůrovec i nadále schází v pondělí v 19 hodin na faře na Opletalově ulici pod vedením Martina Grombiřika (vedoucí sbormistr a varhaník) a Jany Grombiřikové (pomocný sbormistr, hlasová výchova).

Rád mezi sebou uvítá nové členy se zájmem o evangelickou církevní hudbu s ekumenickým přesahem.

Martin Grombiřík

YESLE

YESle jsou pondělní večerní bohoslužby od října do června v 19 hodin v Betlémském kostele. Dobrý čas k tomu se na začátku týdne na chvíli ztišit, nasytit se z duchovního krmítka, dofouknout duši, s někým se potkat. Organizuje je Seniorátní odbor mládeže (EMBS), náš sbor je podporuje přinejmenším místem a teplem. Shromáždění je to komorní, zato s příjemnou doprovodnou kapelou a chvílí pro ticho. Během Týdne modliteb za jednotu křesťanů se evangelická mládež potkala s římskokatolickou ke společným bohoslužbám v kostele u Jezuitů. Za impulz k setkání děkujeme Vysokoškolskému křesťanskému hnutí.

Součástí bohoslužeb je sbírka. Měsíc až dva shromažďujeme prostředky na činnost některé z neziskových organizací (Diakonie Brno, Armáda spásy, Městský domácí hospic Brno, Dům pro Julii a další). Od října 2023 změnily YESle intervaly mezi bohoslužbami. Konají se jednou měsíčně, druhé pondělí v měsíci. Po bohoslužbách zůstává-

me k rozhovorům v blízkém restauračním zařízení. Podařilo se tak docílit o dost většího počtu účastníků.

Pozn. YESle jako betlémské jesle (když Betlémský kostel), do kterých položili Ježíše. On je ten, kdo sytí. A to YES znamená „ano, tohle chceš“.

ÚTERÝ

MODLITEBNÍ SETKÁNÍ

Setkáváme se každý týden, mimo prázdniny, v úterý od 15.00 hodin na Zelené faře ve sborové místnosti. Setkání je otevřeno pro další příchozí, dlouhodobě se nás schází 6 až 8 lidí.

Skláníme se nad Biblií, v současné době čteme knihu Kazatel, která byla zařazena mezi pěti tzv. "svátečními svitky". Četla se při svátcích stánků. Zamyšlení nám přináší užitek pro všední dny, v Písmu hledáme oslovení pro dnešní dobu.

Modlíme se za náš sbor, křesťany, za mír ve světě, naše rodiny, ale hlavně chválíme a děkujeme. Sdílíme radosti i starosti, máme vzájemnou důvěru. Setkání nás naplňují a spojují v Ježíši Kristu.

Jarmila Císařová

BIBLICKÉ HODINY PRO DĚTI

Na jaře jsme si vyprávěli příběhy z Nového zákona podle rozvrhu knihy Cesta božího lidu NZ, od podzimu jsme otvírali Starý zákon od stvoření světa dál. Při přípravách setkání se střídali Ondřej a Iva. Vzhledem k potenciálu sborových dětí jsme jen velmi malá skupinka, průměrně 6 dětí. V neděli jich přichází třeba čtyřikrát tolik. Některé z dětí byly na tábore v Pusté Rybné. S učiteli nedělní školy jsme pekli perníčky, na závěr školního roku jsme si udělali piknik. Přemýšlíme, jak s katechezí dětí v budoucnu, zatím jsme nový koncept nevymysleli.

OVEČKY

Ovečky, tedy předškolní děti, se scházely v prvním pololetí roku 2023 v počtu pěti dětí. Do Velikonoc jsme dokončili téma druhé desky Desatera. Děti si průběžně vytvářely svou „knihu zákona“, kam postupně beze slov zaznamenávaly, o čem jsme si vyprávěli. Každá kniha je zcela originální a patrně jen tvůrce bude rozumět, co která strana znamená... to důležité je snad zapsáno jinde než na papíru.

Na setkáních nikdy nechybělo společné zpívání, každý si vybíral tu svou písničku z vlastního zpěvníčku; hraní a tvoření.

Po Velikonocích jsme si připomínali Ježíšova podobenství a v závěru cestovali s Petrem za Kornéliem a zpět do Jeruzaléma (tedy na Špilberk a kolem Pellicovy...). V červnu jsme se rozloučili. Bylo nám spolu dobře a jsme za tento čas vděční. (Ale s Hospodinem se neloučíme! :)

I když Ovečka od září nepokračovala, moc se radujeme z toho, že toto setkávání vydrželo tolik let. Iviny Ovečky oslavily osmnáctiny, tedy dospěly, je čas jít dál.

Iva Oukropcová

BIBLICKÉ HODINY PRO DOSPĚLÉ

Jednou týdně po celý rok – mimo prázdnin – scházela skupina sester a bratří k důkladnému rozboru jednotlivých biblických knih (Skutky, Zjevení Janovo, Rút). Společná četba Bible a její aplikace do našich životů je totiž jedním z hlavních pilířů duchovního života.

Ve vedení těchto hodin a přípravě na ně se pravidelně střídali oba faráři (Iva i Ondřej), což pro ně bylo asi dost náročné, protože museli navazovat jeden na druhého. Probírány byly jak knihy Starého, tak Nového zákona. Nejprve nám přednesli svoji přípravu včetně úvodu do konkrétní biblické knihy a okolností jejího vzniku. Pak jsme probírali verš po verši, porovnávali, jak uvedenému textu každý z nás rozumí, a snažili se dostat hlouběji do problematiky, kterou text popisuje. Na konci probíhala diskuze a rozhovory nad ten den probraným textem, takže nám vymezená hodina většinou utekla rychleji, než bychom si přáli.

Biblické hodiny mají již několik let přibližně stejnou návštěvnost (cca 15 lidí). Změnou proti minulým rokům je to, že je možné se zúčastnit přes videokonferenci. To ocení hlavně ti, pro něž by byla fyzická přítomnost na faře obtížně řešitelná – například nemocní, lidé po nějakém lékařském zákroku, bydlicí daleko. Těto možnosti si velmi ceníme, protože umožňuje těmto bratřím a sestrám být součástí našeho malého společenství. Někdy takto bývá připojeno i pět lidí.

Naše setkání začínáme a končíme písní a po společné modlitbě se s novými poznatky rozcházíme domů.

Dušan Sedláček

STŘEDA

KAVÁRNIČKA

Přátelé Kavárničky se scházeli celý rok pravidelně každou středu a to i o prázdninách, kdy měli ostatní volno. V našem věku si už nemůžeme dovolit dlouhé odloučení.

Naši skupinku tvoří průměrně kolem patnácti členů. Máme radost, že k nám přibyli další, a doufáme, že se budeme i nadále rozrůstat.

Za první program děkujeme oběma našim farářům a také Olze Tydlitátové. Neodříkávají pouze svoji biblickou úvahu, ale snaží se nás vtáhnout do hry, což je zábavné a užitečné.

Po společném zpěvu a modlitbě se navzájem informujeme o tom, co se v uplynulém týdnu událo a hlavně kde a komu je třeba pomoci.

Potom přijde na řadu káva, za kterou děkujeme Kubu Markovi. Při kávě probíhá živá rozprava.

O zajištění druhého programu se již mnoho let obětavě stará Jana Kovářová. Zajímavé obrázky z cest nám promítali Jan Franců, Hela Pacasová, Darja Dobšíková, Iva Květonová a Kuba Marek. O významných osobnostech našich církevních dějin vyprávěli Věra Bednářová, Václav Matoulek a Dušan Lacko. O nádherný hudební zážitek nás každý měsíc obohatili žáci a žákyně konzervatoře za podpory paní profesorky Horákové. Všem jmenovaným děkujeme.

Marie Melicharová

DOROST

Pravidelně se scházíme každý čtvrtek od 16:30 do 18:00 na Zelené faře. Většinou se nás sejde mezi 5–7. První, duchovní, program nám vždy připraví naši faráři a druhý si připraví jeden z nás, většinou je to nějaká hra. Taky většina z nás jezdí na EMBS (evangelická mládež brněnského seniorátu) akce, jako jsou třeba Školky, kde se seznamujeme s mládežníky z jiných sborů. A co dál? Všichni se už těšíme na víkendovku s naší mládeží, která bude v únoru a na vzdálenější jarní Školku. Nakonec bych chtěl poděkovat našim farářům, že pro nás vytvářejí přátelské prostředí pro setkávání a duchovní růst.

Benjamín Oukropec

MLÁDEŽ

Během roku jsme toho s mládeží zažili spoustu, a to nejen z každotýdenního setkání na faře, kde se zamýšlíme nad duchovním pro-

gramem, povídáme a zpíváme písničky ze Svítáku, ale taky ze spousty akcí, ze kterých si odvážíme hromadu zážitků, které nám doteď vytvářejí úsměv na tváři, a na které rádi vzpomínáme.

První akcí byla jarní víkendovka v Nížkovicích, kde jsme strávili společný čas s dorostem. Bylo to moc fajn. Hráli jsme hry, měli duchovní program, zpívali, a také jsme se vydali na výlet, během něhož jsme si zabruslili na rybníku. Přišlo mi super, že jsme jely dvě skupiny, které se jindy moc nevidají, a mohli jsme se víc poznat a sblížit se.

Dalšími akcemi, na které mládež vyrazila, byla jarní a podzimní Školka, kde se potkávají mládežníci z několika sborů a mají možnost se vzájemně seznámit. Tam jsme se zúčastnili všelijakých programů a workshopů a zároveň jsme se viděli i s dalšími mládežníky, kteří dojíždějí z dálky. Podobně to proběhlo také na Sjezdu nejen evangelické mládeže v Čáslavi v září.

K největším a nejděším akcím, kde se mládež každoročně setkává, patří letní pobyt na Blažkově. Zde je již tradicí, že mládež připravuje program pro děti, a tak výjimkou nebyl ani letošní rok. Blažkovské večery byly prosycené deskovkami a dalšími hrami, na které přes rok není tolik času. K dalším oblíbeným aktivitám patří i tancování, nebo tradiční mládežnický výlet.

Poslední akcí, která tento rok proběhla, byl společný Silvestr. Potkali jsme se 29.12. a užívali si volna až do 1.1. Náplní této akce bylo především sledování filmů, ale také vaření, deskovky a procházka.

Tento rok jsme také pořádali menší akce uspořádané k příležitosti něčích narozenin. Šli jsme na bowling a taky jsme přespávali na faře, kde jsme si zahráli na agenty a učili se irské tance.

Anežka Syptáková

KURZY ALFA A BETA

V říjnu začal v našem sboru sedmnáctý ročník kurzů Alfa. Účast na něm nás překvapila, oproti několika minulým ročníkům byla přibližně trojnásobná. Bylo potřeba vyřešit vedení třetího stolu. Ujali se toho dva bratři. Jeden, který už několik ročníků pomáhal v technickém týmu a bratr, který po účasti na kurzu Alfa a Beta projevil přání "povídat si s lidmi".

Velký dík patří šesti sestřám z kuchyňského týmu, které zvládl připravovat večere i v takto velkém počtu. Technický tým tvořily dvě sestry. Přednášky měli bratr farář Ondřej Macek, sestra farářka Iva Květonová a bratr Petr Lindner. Na technické přípravě večerů a rozhovorům u stolů se věnovalo pět bratrů. Průměrná účast na jednom

večer byla 19 - 20 hostů. Jednotlivých hostů, kteří přišli aspoň na jeden večer bylo 36. Byli mezi nimi naši přátelé z minulých kurzů, členové našeho sboru, kteří doprovodili hosta, kterého pozvali a čtyři pravidelní účastníci bohoslužeb, kteří přišli na Alfou kvůli společenství a rozhovorům o víře. Poměr mezi průměrnou účastí hostů na večer a počtem účastníků aspoň jednoho večera byl lepší na než minulém ročníku Alfou. Na první večer kurzu Beta v roce 2024 přišlo 12 hostů kurzu Alfa 2023. Díky Pánu Bohu, že jsme mohli Alfa kurz pořádat, a že přicházejí lidé, kteří mají zájem se seznámit se základy křesťanské víry.

Jan Oukropec

V lednu 2023 jsme zahájili kurz Beta, který byl pokračováním kurzu Alfa z podzimu roku 2022. Účastnili se ho průměrně čtyři hosté a čtyři sestry a bratři z našeho sboru. Přednášky vedl většinou Ondřej Macek a několik přednášek měla také Iva Květonová.

Setkání probíhala v přátelské a družné atmosféře u stolu plného dobré jídla. Eliška Sedláčková vždy připravila výborné masové i vegetariánské pomazánky. Jedna z účastnic, profesionální cukrářka, nás vždy potěšila vynikajícími sladkostmi. Každý něčím přispěl a společná příprava jídla nás příjemně sblížovala.

Témata byla vždy se zájmem a s vášní diskutována. Příkladem zájmu je i to, že se jeden z účastníků dokonce připojil online z nemocnice, krátce po své operaci.

Dva účastníci kurzu se rozhodli vstoupit do našeho sboru a stali se velmi aktivními členy. Jsme vděční za jejich nadšení a pomoc sboru i církvi.

Děkujeme všem za krásné, společně strávené večery.

Petr Loukota

ČTVRTEK

KLUB OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Každý první a třetí čtvrtek v měsíci se otevíraly dveře Zelené fary pro rodiče na rodičovské dovolené. A každý druhý a čtvrtý čtvrtek byl pro stejnou cílovou skupinu připraven prostor pro setkání v zadních sálech Blahoslavova domu.

Co se tam vlastně odehrává? Dovolím si teď osobní vzpomínku. Když jsem stála na začátku mateřství a rozkoukávala jsem se v životě s čerstvým miminkem, pozvala mě Saša Jacobea na setkání mateřského klubu v Blahoslaváku. Upřímně, dost jsem se ostýcha-

la. Blahoslavák přece jen není moje domovská půda. A taky jsem se trochu bála srocujících se matek.

Mé obavy se nakonec ukázaly jako liché. Dostalo se mi vřelého přijetí. Upevnila jsem stará přátelství a navázala nová, s ženami napříč brněnskými sbory. Klub se stal mojí oázou. A místem živého kontaktu s biblickým slovem.

Myslím, že to je podstata toho, co se na klubu děje. Ať už na Zelené faře nebo v Blahoslaváku. Ostatně i pamětnice prvního mateřského klubu, který někdy v roce 1997 založila a vedla Ladka Ryšavá, se nezávisle na sobě shodují v tom, že klub pro ně byl důležitou podpůrnou komunitou, místem vzniku hlubokých celoživotních přátelství a bezpečným přijímajícím prostorem. A taky jim pomáhal na mateřské nezblbnout.

O biblickou zvěst ve stravitelné formě se starají faráři. A budiž jim za to velký dík, protože mnohé z nás doprovází v neděli děti do nedělníky, takže si dospělácké kázání moc neužijí. V Blahoslaváku s Milčou procházíme žalmy a nacházíme v nich mnohé pro naše současné životy. Iva a Ondřej si na Opletalově připravují lekce z biblické anatomie. Ale prý jim brzy dojdou orgány a části těla.

Mimochodem, tělo sytíme kávou, čajem a různými dobrotami ze společného stolu. Děti se hemží kolem.

Zpíváme ze Svítáku (a někdy taky Skákal pes). Modlíme se. A taky si jen tak povídáme. Na oba kluby už zavítali odvážní otcové. A naopak se mezi nás v Blahoslaváku vydal i Martin a povykládal nám o své cestě do Maroka.

Ve vedení klubu došlo během roku k výměně stráží. Do konce školního roku ho vedla Kristina Hellerová a od září pak Bohumila Dvořáková. Kristině za její dlouholetou službu moc děkujeme.

Co říci závěrem? Pokud jste zrovna v téhle životní etapě – převážně doma s malými dětmi, neváhejte a přijďte. Třeba jen občas. A klidně i pozdě. A nebojte se opustit bezpečné vody svého sboru. Budete vítáni. Ať už na Zelené faře nebo v Blahoslavově domě.

Bohumila Dvořáková

SETKÁNÍ V OVEČCE DIAKONIE ČCE

Náš sbor je partnerem Diakonie ČCE – střediska v Brně se sídlem na Hrnčířské ulici. Středisko se snažíme podporovat finančními dary i jednou ze sbírek při hudebních nešporách v Červeném kostele. Členové sboru jsou také v jeho dozorčí radě.

Jako faráři docházíme jednou za čtrnáct dnů do Chráněného bydlení Ovečka s krátkým biblickým programem. V Ovečce žijí lidé s du-

ševním onemocněním. Někteří z nich trochu pracují v různých podporovaných provozech (ale třeba je mezi nimi i jeden masér). U většiny z nich se schizofrenie či podobné nemoci rozvinuly až v dospělosti a mnohdy strávili léta v různých psychiatrických zařízeních. Setkání probíhají většinou v některém z chráněných bytů a jejich obyvatelé se jich i s asistentkami účastní dobrovolně. Probíráme s nimi biblické příběhy a snažíme se, aby je výklad zaujal, bavil, potěšil. Zároveň si s nimi povídáme o jejich životě a většinou dojde i na nějakou společenskou hru a zpívání.

S „Ovečkami“ jsme před létem grilovali a před Vánoce svátečně poseděli. Klienti se také byli podívat na výstavu v Červeném kostele i se účastnili jedné bohoslužby.

Děti v neděle vybíraly na povlečení a utěrky do Chráněného bydlení. Výtěžek z jarmarku při neděli Děkuvzdání (30 tisíc) byl určen na volnočasové aktivity pro obyvatele Ovečky. Díky němu mohou jít do divadla, jet na výlet nebo navštívit ZOO.

Všech osmnáct klientů od členů a přátel sboru také dostalo na Vánoce dárek.

Máme radost, že se v roce 2023 podařilo vzájemnou spolupráci moc hezky prohloubit. A snad v tom budeme pokračovat i v roce následujícím.

PŘÍPRAVA KE KONFIRMACI

Je nás dvanáct a od začátku školního roku 2023/24 se každý čtvrtek scházíme na přípravu ke konfirmaci. Postupně procházíme jednotlivá témata v Bibli a čteme úryvky, rozebíráme je, přemýšlíme o nich ve skupinkách a pak navzájem sdílíme své názory. Probíráme i různá díla s nimi spojená a dochází k poměrně zajímavým diskuzím. Na začátku se většinou v krátkosti bavíme o tom, jakou máme náladu, a na konci zase hrajeme různé hry, které v nás vždy nabudí dost akčního a soutěživého ducha. Od Ivy s Ondřejem se dozvídáme další podrobnosti a my je zase učíme trpělivosti, což jim pořád jde dost obstojně. Máme za sebou jednu víkendovku, která proběhla na začátku listopadu. Přijeli jsme na faru do Prosetína a dva dny si moc užili. Na téma Stvoření světa jsme měli několik kratších programů, hráli jsme hry, po večerech (i nocích) koukali na filmy, zpívali na bohoslužbě a něco jsme i nachodili. Za všechny můžu říct, že jsme se dost nasmáli a celý pobyt byl zábavný, takže se všichni těšíme na ten další, únorový. Společně se budeme potkávat ještě více než rok a za všechny určitě můžu říct, že se těšíme na skvělou atmosféru a čas strávený ve fajn kolektivu.

Benjamin Mandys

ČTVRTEK!

Je setkání na dvě a půl hodiny jednou za měsíc během školního roku pro lidi, kteří už nechodí do mládeže a ještě nezačali chodit do Kavárničky. Bývá nás něco mezi patnácti a pětadvaceti. Povídáme si nad konkrétním tématem, zpíváme ze zpěvníku Svítá, modlíme se, vzájemně se poznáváme. Témata jsou biblická i nebiblická – o smrti, přechodových rituálech, umělé inteligenci, vesmíru, o tom, jestli víra uzdravuje a další. Vždycky s dobrým jídlem a pitím. Je to, jak by asi řekl Jakub Ventruba, velká pohoda. Pánu Bohu díky za to.

GAMA

Kurz Gama, křesťanství pro mírně pokročilé, probíhal jednou měsíčně na Zelené faře jako 3. díl kurzů Alfa a Beta. Jednalo se tedy o večery, při nichž se mohli setkávat všichni, kdo měli zájem dozvědět se více o Pánu Bohu, Ježíši i Bibli. První setkání bylo v lednu 2023 a začali jsme číst evangelium podle Matouše.

Setkávali jsme se v počtu 5-10 lidí a spousta z nás se již znala s předchozích kurzů, ale někteří přišli i nově. Gamou nás provázeli Iva s Ondřejem a oba se snažili v nás probudit chuť zamýšlet se nad biblickým textem a vyvolat diskuzi, která bývala mnohdy velmi podnětná.

Pro mě osobně, jako člověka, který na cestě víry stojí na začátku, to byla vynikající příležitost naučit se pracovat s biblickým textem a neopakovatelná možnost potkat spoustu nových a zajímavých lidí, kteří mají Pána Boha rádi stejně jako já.

Barbora Krzyszková

OSTATNÍ

VÝZNAMNÉ UDÁLOSTI A MIMORÁDNÁ SBOROVÁ SETKÁNÍ (EKUMENA, NOC KOSTELŮ, PRŮVODCI)

Kromě tradičních novoročních bohoslužeb se v podvečer Nového roku 2023 konala v Červeném kostele Novoroční ekumenická bohoslužba, kterou přenášela Česká televize. Další ekumenické bohoslužby, tentokrát společné pro církve z brněnského středu, se konaly 18. ledna v kostele Nanebevzetí Panny Marie a v pondělí 23. ledna v 19 hodin v Betlémském kostele při bohoslužbách YESle.

V sobotu 28. ledna ve 14 hodin se někteří členové našeho sboru zúčastnili v Chrudimi pohřebního rozloučení s naším bývalým farářem Pavlem Kalusem. Bratr farář Pavel Kalus přijal službu v našem

sboru jako druhý farář od založení sboru v roce 1951. Vzpomínáme vděčně na s ním společně strávená léta 1992 až 1998. I po ukončení své služby v našem sboru se stále zajímal o sborové dění. Několikrát nás při různých příležitostech navštívil (např. při výročí pěveckého sboru Cantate Domino, ve kterém s námi zpíval) a byl pravidelným odběratelem sborového časopisu Setkávání (časopis Setkávání je pokračovatelem časopisu Jednička, u jehož zrodu bratr farář stál). S oblibou vždy říkal, že Setkávání je okénkem do našeho sboru, kterým do něj pravidelně nahlíží.

V sobotu 18. února proběhlo v sále na Opletalově ulici setkání kurátorů Brněnského seniorátu, na jehož programu bylo společné sdílení zkušeností a práce kurátorů jednotlivých sborů.

Naším hostem při sborovém dnu v neděli 5. března byl farář Martin Prudký, profesor Evangelické teologické fakulty UK, který svým vyprávěním a obrazovou prezentací přiblížil archeologické vykopávky pozůstatků chrámu ze Šalamounova období poblíž Jeruzaléma, kterých se sám účastní. Při tomto setkání jsme taky společně diskutovali o dvou sborových tématech (aktivní členové a diakonie).

Na neděli 26. března bylo svoláno sborové shromáždění. Na standardním programu týkajícím se hodnocení života a hospodaření sboru za rok 2022 a plánování výdajů v roce 2023 byla volba poloviny staršovstva. Na další šestileté období bylo zvoleno 9 presbyterů a 5 náhradníků.

Na výjezdním soustředění staršovstva v Prasklicích 14. – 15. dubna zvolilo staršovstvo ze svého středu kurátora na další funkční období staršovstva. Stal se jím bratr Petr Zukal.

Po tříleté přestávce způsobené covidovou epidemií jsme opět navázali osobní kontakty s naším partnerským sborem v Basileji. Delepace našeho sboru strávila víkend 29. dubna – 1. května na návštěvě v Basileji. V Leonhardskirche kázala sestra farářka Iva Květonová.

Na neděli 21. května zorganizovali učitelé nedělní školy výlet ze Sokolnic přes mohylu míru do kazatelské stanice Rychmanov.

Školní rok jsme uzavřeli 25. června jedněmi bohoslužbami v Betlémském kostele a po nich společně strávenými chvílemi při opékání, grilování, občerstvováním se kávou a čajem a hlavně vzájemnými rozhovory na farské zahradě. Zájemci se mohli mezi tím v kostele pomoci připraveného pásma seznámit se sborem v Basileji, se kterým se již od roku 1991 vzájemně navštěvujeme a připomenout si průřez jednotlivých vzájemných setkání.

V neděli 10. září po bohoslužbách jsme byli pozváni na neformální setkání se sestrami a bratry z Brna II na zahradě Blahoslavova do-

mu, abychom strávili společně chvíle v rozhovorech při grilování a občerstvení.

V neděli 8. října se konala v Červeném kostele instalační slavnost Evangelické církve augsburského vyznání v ČR, při které byl uveden do služby sborového faráře brněnského sboru ECAV bratr Martin Grombiřík.

V neděli 15. října se po bohoslužbách s díkůvzdáním za úrodu (a zároveň tzv. skautských bohoslužbách) v Červeném kostele uskutečnil tradiční benefiční Jarmark. Výtěžek 30.276 Kč, který je nejvyšším při doposud konaných jarmarcích, byl předán do Chráněného bydlení Ovečka Diakonie ČCE v Brně a bude využitý na kulturní akce pro klienty.

V neděli 12. listopadu jsme se sešli po tzv. „hudebních“ bohoslužbách ke sborovému dni. Diskutovalo se o posledních tématech našeho přemýšlení o budoucnosti sboru (misie, finance a budovy).

V neděli 26. listopadu označené jako „neděle věčnosti“ jsme si při bohoslužbách připomenuli členy i nečleny našeho sboru, kteří zemřeli během uplynulého církevního roku. Vzpomínka na zemřelé je v tento den praktikována v evangelických církvích po celém světě.

Třetí adventní neděli 17. prosince jsme slavili v Betlémském kostele uprostřed dětí a dorostu, kteří, jak už je po léta zvykem, pod vedením mládeže připravili a předvedli v rámci bohoslužeb biblická pásma. Po dlouhá léta oslovoval shromáždění při této příležitosti pan farář Jan Pokorný. Jsme rádi, že jsme si mohli tento zvyk připomenout uvedením právě o něm vydané knihy se vzpomínkami, rozhovory a biblickými úvahami s názvem Bratr farář Jan Pokorný.

V roce 2023 jsme si krátce připomenuli i výročí, která jsou již dávno překryta současnými radostmi, starostmi i běžným životem sboru, ale znamenala důležité okamžiky v životě brněnského evangelického a tedy potažmo i našeho sboru. Dne 8. prosince 1883, tedy před 140 lety, byl seniorem Nešporem uveden do úřadu cestujícího kazatele pro moravskou diasporu farář Václav Pokorný. Brněnská kazatelská stanice tak získala svého kazatele (který byl sice povinován službou celé diaspoře, ale sídlo cestovního kazatele bylo oficiálně Brno), v jehož péči vyrostlo sborové společenství, které se později v roce 1906 stalo samostatným sborem evangelické reformované církve v Brně, a Václav Pokorný byl zvolen jeho farářem. Službu faráře brněnského sboru zastával nepřetržitě 46 let až do roku 1929. Devadesát let od úmrtí Václava Pokorného jsme si připomenuli 19. srpna 2023.

I v roce 2023 jsme se zúčastnili Noci kostelů, která se konala 2. června. Akce se i tentokrát těšila velkému zájmu široké veřejnosti, od 18 do 23 hodin prošlo kostelem 3.000 návštěvníků. Večer byl zahájen vernisáží výstavy obrazů s křesťanskou tematikou (technika malby drásaný pastel) malířky Marie Plotěné a pokračoval vystoupením pěveckého sboru Brno gospel choir. Během večera se představily pěvecké sbory Lumír a Kůrovec, Eva Ventrubová vystoupila s vlastním nastudováním hry od Daria Fo Vraždění nevinátek, zazněly varhanní skladby a taky bylo možno vyslechnout a zhlédnout prezentaci k pozadí založení evangelického sboru v Brně a postavení Červeného kostela. Pro menší děti byla připravena výtvarná dílna, pro všechny občerstvení před kostelem. Na přípravách, organizaci a zajištění průběhu večera se podílel jako obvykle větší počet členů sboru (kolem 20).

Akce, tak jak k ní přistupujeme – tedy s maximální snahou otevřít veřejnosti nejen vlastní chrámovou prostor, ale i poskytnout vstřícné prostředí s hodnotnými zážitky, znamená pro nás dost velkou organizační zátěž. Ale tomu, kdo sleduje přímo na místě dění po celý večer, možná neunikne zájem ze strany návštěvníků, takže vynaložená námaha snad není zbytečná. Žijeme a pracujeme povětšinou v sekulárním prostředí, tato akce je pro náš sbor velkou příležitostí setkat se s veřejností a možností i takto svědčit o křesťanství a jeho hodnotách, nabídnout vhled do prostředí křesťanského sboru.

V rámci akce brněnského Turistického informačního centra (TIC) byl Červený kostel pro veřejnost vloni opět otevřený od 15. června do 15. září 2023 vždy od úterý do soboty od 14 do 18 hodin kromě soboty 17. června, kdy byl kostel po celý den pronajatý. Celkem byl ČK takto zpřístupněný 66 dnů, průvodcovskou službu a dozor výstavy obrazů Marie Plotěné zajišťovali Eva Havlíková, Vlastimil Kučera, Marie a Václav Matoulkovi a Anna Wolfová.

Kostelem prošlo celkem 4600 návštěvníků (přibližně stejně jako v roce 2022, tentokrát o 400 víc). Denní průměr byl 71 návštěvníků (v pracovní dny 65, o svátcích a sobotách 93), v prvních a v posledních týdnech konání akce byla účast menší než o prázdninách (červen 560, prům. 52/den – červenec 1570, prům. 76/den – srpen 1840, prům. 80/den – září 650, prům. 60/den). V 35 případech byla návštěvníkům poskytnuta komentovaná prohlídka.

TIC Brno poskytl tištěné materiály s přehledem brněnských kostelů ve čtyřech jazycích, k dispozici byly i běžné písemné sborové podklady a informace.

Návštěvníci tvořili standardní statistický vzorek, někteří jenom vstoupili, krátce si kostel prohlédli, popř. pořídili pár fotografií nebo si sedli do lavic ke ztišení, ale mnozí se zajímali o kostel, sbor, výstavu a vedli rozhovory s přítomnou službou, která v 35 případech poskytla podrobnější výklad o kostele a brněnských evangelících.

Václav Matoulek

POMOC UKRAJINĚ

I v tomto období probíhala výuka češtiny pro Ukrajince v prostorách Zelené fary sboru ČCE Brno I na Opletalově 6. Běžel jeden kurz pro mírně pokročilé (A1/2), dva kurzy pro pokročilé (A2/1) a jeden kurz konverzační. Všechny kurzy probíhaly dvakrát týdně dvě hodiny.

Výuku zajišťovali tři lektoři - Alžběta Macková, Kateřina Pospíšilová a Jan Rybníkář. Kurzy prošlo padesát studentů, z toho jeden nezletilý chlapec.

Dvě ukrajinské děti mohly díky finančním příspěvkům jet na pobyt na letním táboře YMCA na Blažkově, kde si užily spoustu dobrodružství díky celotáborové hře podle knihy Nekonečný příběh. A taky na pobyt na letní tábor YMCA v Pusté Rybné, kde spolu s vedoucími putovaly s biblickým praotcem Jákobem, koupaly se v přírodním koupališti, plnily výzvy a odvezly si nová přátelství.

Do konce srpna bydlela ve skautské klubovně na faře na Pellicově ulici Lena Chernuka a její dvě děti Bogdan a Veronika. Díky člence sboru našli samostatné bydlení kousek odtud. Sbor Leně věnoval finanční dar, aby si mohla pořídit vybavení.

Lena i s dětmi s námi byla na týdenním pobytu na Blažkově, kde spolu s dalšími vařila.

ROZVOJOVÝ PLÁN SBORU

V roce 2023 jsme dál pracovali na tvorbě rozvojového plánu sboru, který by nám měl ukázat místa, kde se můžeme posunout a tím zlepšit naše působení. Práce pokračovala dalšími nedělními diskuzemi v průběhu roku a na výjezdním staršovstvu v lednu 2024 jsme ji uzavřeli s konkrétními výstupy. Při rozhovorech se vždy sešlo několik desítek sester a bratří. Diskuze byly velmi inspirativní, díky za ně. Prodiskutovali jsme tak téměř všech sedm témat, která nám z rozvojového přemýšlení vykryštovala: setkávání, tvorba společenství, diakonie, aktivní členové, misie, svět okolo nás, majetek.

Máme radost, že některé cíle se nám již podařilo naplnit. Vznikla například vícegenerační místnost pro mládež, dorost, konfirmandy, děti i malou nedělníku.

Jako důležité pro nastávající období nám ze všech společných diskuzí vzešlo následující.

- Všimát si lidí (kteří nepatří do centra sboru) a oslovovat je (nebo upozornit někoho, kdo umí oslovovat) a tím je přitáhnout do centra sboru
- Chceme silnější spojení s Diakonií Brno.
- Předcházet syndromu vyhoření u aktivních členů sboru.
- Snížit bariéry zapojení se.
- Máme nějakým typem setkávání cílit více na lidi 25-40?
- Chceme v rámci sboru více akcí, kde se potkáme/poznáme - zájezdy, Blažkov, výlety, univerzální společenská akce...?
- Připravit výhled (ideální rozpočet) až do roku 2033.
- Vydefinovat princip fondů (pravidla odvodů do fondu) na opravy budov.
- Vyřešit obětavost vůči okolí - veřejnost, Diakonie, sbory, církve.
- Salár - motivovat členky a členy sboru, aby přispívali více a pravidelně (měsíčně, nikoli ročně).
- Sehnat člověka na granty.
- Provéřit stávající pravidelná sborová setkání.
- Připravit strategii/záměr s BK.
- Hledat cesty k udržení lidí ve sboru.

Marek Baláš

KŘESŤANSKÁ SLUŽBA

Tak jako každý rok i v roce 2023 zajišťovali členové Křesťanské služby sborové akce nejen po stránce organizační, ale zejména pak díky ochotným sestrám se postarali o nasycení účastníků těchto setkání. Ať to bylo formou švédských stolů, výdeje teplého oběda, přípravy chlebičků či sladkých dobrot ke kávě a čaji.

Jednalo se o únorové setkání katechetů, sborový oběd v březnu a listopadu, březnové výroční shromáždění, společný oběd se sborem Brno II v září a Jarmark a skautská neděle se společným obědem v listopadu.

Nicméně hlavní náplní práce Křesťanské služby je starost a péče o členy sboru, kteří se z jakéhokoliv důvodu nemohou účastnit nedělních shromáždění, či jiných sborových akcí, nebo potřebují praktickou, či duchovní podporu. Zde členové Křesťanské služby vypomáhají návštěvami, telefonickými kontakty i praktickou výpomocí.

Důležité je i zasílání písemných zpráv, kázání a informací o akcích sboru zejména starším sestřím a bratrům, kteří nemají přístup k internetu. Za tuto službu jsou adresáti velmi vděční.

V červnu jsme poděkovali sestře Dagmar Vtípilové, která se rozhodla předat vedení Křesťanské služby.

A v neposlední řadě jako každý rok hledáme nové sestry a bratry, kteří by se rádi do práce Křesťanské služby zapojili. Proto jsme letos s radostí do našich řad přivítali sestru Ester Malachovou, které velmi děkujeme za její ochotu a přejeme jí pevné zdraví a spoustu sil pro společné dílo.

Helena Pacasová

ZPRÁVA O ČINNOSTI KURATORIA LETNÍHO STŘEDISKA BIBLICKÝCH KURZŮ BLAŽKOV

V roce 2023 jsme žádali o dotace na běžné údržbové aktivity a na nářadí po krádežích. Z důvodu nedodání některých podkladů jsme nic nedostali.

Začátkem roku, tedy někdy koncem ledna, byla vykradena dílna vytržením prken v zadní stěně. Zcizeno bylo zejména elektrické nářadí - řetězová pila, úhlová bruska, prodlužovací kabely, čerpadlo; motorová řetězová pila, křovinořez, který se pak našel ve Strážku, nějaké sekery a maticové klíče. Nejnutnější pily a sekery jsme dokoupili.

Před Velikonocemi jsme byli opět vykradeni, tentokrát opět dílna, uraženy zámky a vytrženy dveře. Ještě byla navštívena obě skladiště, uraženy zámky a vytržena okenice. Tam nebylo co ukrást, tak se zloděj podíval do jídelny, chtěl vypáčit dveře, avšak podařilo se mu je vytrhnout i s futry. Našel jen starou funkční tahací harmoniku. K oběma vloupáním byla pozvána policie ČR.

Začátkem května se uskutečnila pravidelná jarní brigáda, na které jsme mimo běžných udržovacích prací museli opravit poškozená místa po zlodějích. Museli jsme od pana Michny dovézt všechno palivové dřevo a prkna. Nařezalo se a naštěpalo do kuchyně. Vydrželo pak celé léto. Natřela se střecha první chatky a polovina třetí chatky, umístily se pohybové kamery, vymalovala se kuchyň, byla omítnuta stěna ke sklepu. Na tuto práci se nás sjelo 34 dospělých a 21 dětí.

Za čtrnáct dnů přijela další, podstatně menší skupina pěti brigádníků, kteří natřeli dveře heraklitky a druhou vrstvu na střeše třetí chatky.

Bylo rozhodnuto o postavení dřevěného přístřešku, altánu, za účelem dalšího místa k scházení při nepříznivém počasí, deště nebo slunce. Po kůrovcové kalamitě je ve středisku velká absence stínu. Ten se podařilo dokončit v polovině srpna.

Středisko bylo v jarním období využito 4x, sborem v Hustopečích, vedoucími běhu starších dětí, nedělní školou s rodiči sboru Brno II a sborem Brno I.

Doba prázdnin začínala 1. července a končila v sobotu 2. září. Ve středisku se vystřídaly mimo sboru Brna I a II také sbory z Klobouk, Miroslavi, 2 turnusy dětských táborů, přátelé rodiny Trusínových a mládežnický kurz LeSeM. Pak ještě následoval pravidelný týdenní pobyt seniorů. Na podzim bylo středisko využito 3x, sborem v Hustopečích, rodinou Davida Šebesty, vedoucími běhu mladších dětí. Na pravidelnou podzimní brigádu se nás sjelo 23 praceschopných a několik dětí. Udělala se spousta práce, některá se odložila na jaro a některou jsme objevili až při brigádě samé.

I v roce 2024 chceme požádat o dotace, zejména na nákup nových matrací do postelí a některých dalších drobností.

Rád bych Vás pozval na pravidelné jarní brigády na úpravu a údržbu střediska. První z nich se bude konat 26. - 28. dubna a další o víkendu 3. - 5. května.

Mnohým pak chci poděkovat za pomoc a přízeň při údržbě střediska, které vyžaduje pravidelnou péči.

Máme radost, že je spousta rodin s malými nebo i většími dětmi, mládeže, sester a bratří našich sborů, kteří chtějí společně strávit víkendy nebo týdenní letní pobyt na Blažkově.

Petr Socha

EVANGELICKÉ GYMNÁZIUM

Škola příběhem – církevní základní škola, známá pod jménem Filipka, která je jednou z osmi škol zřizovaných naší Českobratrskou církví evangelickou, se od září 2024 rozšíří o gymnázium.

Filipka dost složitě hledala pro svoji novou školu místo. Naše staršůvstvo se na své schůzi v červnu 2023 rozhodlo tento dobrý a smysluplný projekt podpořit také tím, že odsouhlasilo, že gymnáziu nabídne sborové prostory v 1. patře Zelené fary a pozve ho tak pod naši střechu. Možné to však bude (pokud všechno dobře dopadne) až od září 2025. První ročník EgY začne tedy ještě na Filipinského ulici, kde sídlí základní škola.

Gymnázium získalo od Jihomoravského kraje nemalé peníze, které může vložit do opravy 1. patra. Jistě budeme muset přidat něco i

z naší kapsy, ale to musí každý dobrý hospodář, který chce svůj majetek udržet v dobré kondici i pro příští generace.

Bude kolem toho hodně práce i starostí, našich, vedení Filipky, lidí z přípravného týmu vznikajícího gymnázia a dalších. Máme však velkou radost, že pomůžeme k životu svým způsobem prvního evangelického gymnázia od té doby, co na začátku protireformace muse-la své školy zavřít Jednota bratrská.

Budeme vděční za podporu i modlitby.

PARTNERSKÝ SBOR

Po vynuceném covidovém přerušení jsme v roce 2023 opět navázali na tradici osobních setkání se členy Francouzského evangelického reformovaného sboru v Basileji, jejíž počátek spadá do roku 1991, kdy náš sbor navštívila čtyřčlenná delegace zástupců Eglise française réformée de Bale.

Ve dnech 29. dubna - 1. května 2023 byla naše třináctičlenná skupina v Basileji jako obvykle mile přijata, strávili jsme dlouhé chvíle v rozhovorech o dění a změnách v našich sborech, které nastaly během covidového období, basilejský sbor např. nyní stojí před sanací a znovu postavením svého sborového domu (Centra). Zbylo i dost času na běžná civilní témata. Vyvrcholení setkání jsou vždy nedělní bohoslužby. Konaly se v Leonhardskirche a kázala při nich sestra farářka Iva Květonová.

Ještě v Basileji jsme se domluvili na dalším společném setkání, které se má uskutečnit tentokrát v Brně. Basilejští plánovali přijet i s mládeží (konfirmandy), ale v prosinci 2023 se omluvili, že vzhledem ke složité situaci ve sboru by rádi setkání odložili na rok 2025. Setkávání s Basilejskými nestojí, jak by se mohlo zjednodušeně možná někomu jevit, na „turistickém“ podkladu doplněném společnými bohoslužbami. Kontakty s naším sborem byly navázány z iniciativy basilejského sboru a záhy si obě strany uvědomily, proč pokračovat dál. Francouzská reformovaná církev prožívala v minulosti období podobná našim evangelíkům. Byla založena v roce 1592 hugenotskými uprchlíky a prožila období pronásledování i zrovnoprávnění s katolickou církví. Přijetí Ediktu nantského (1598), jeho zrušení (1695) a přijetí Ediktu z Versailles (1787) lze v našich podmínkách přirovnat Tolerančnímu patentu, Obnovenému zřízení zemskému a opět Tolerančnímu patentu. O těchto paralelách často spolu rozprávíme (zejména s těmi, kteří stáli ještě na počátku vzájemných kontaktů). Vzájemná setkání se odehrávají nejen ve společné víře v našeho Spasitele, ale i na pozadí historicky prožitých zkušeností a snaze ukázat svým hostům to dobré, hezké a i varovné

z dědictví našich národů. V roce 2022 uplynulo 450 let od založení Francouzské reformované církve v Basileji, a tak nám basilejští pro tuto návštěvu připravili fundovanou vyčerpávající prohlídku (s výkladem příběhu imigrace hugenotů) většiny míst v Basileji, kterých se reformace dotkla – od Münsteru až po Leohnardskirche.

S basilejským francouzským reformovaným sborem udržujeme stále písemný kontakt a navzájem se informujeme o situaci v našich sborech. Pravidelně dostáváme informační bulletin o dění v basilejském sboru (na nástěnce INFO na žlutém podkladu – je k dispozici vždy s překladem), vyměňujeme si příležitostné pozdravy (vánoce, velikonoce) a maily.

Václav Matoulek

VEŘEJNÁ PREZENTACE

Setkání, list sborů ČCE v Brně I a Brně II, vychází čtyřikrát během církevního roku (před Vánoci, Velikonoci, kolem Letnic a po prázdninách). Jeho cílem je co nejobsáhleji informovat o tom, co se v těchto společenstvích stalo, děje a bude konat. V kostelích je k dispozici zdarma v tištěné podobě a zároveň ke stažení na sborových stránkách. Redakci nyní vede Lenka Dobrovolná. Jsou vítány příspěvky do časopisu i finanční na jeho chod. Tisk šel v posledních letech hodně nahoru. Jedno číslo dnes vychází zhruba na 60 Kč.

Před Vánocemi vyšel Vánoční list s dalším dílem k vystříhnutí do papírového betléma.

Náš sbor vydal v roce 2023 opět knížku meditací Zastav se na chvíli s modlitbami a zamyšleními Olgy a Jiřího Mrázkových. Knižka je koncipována především jako dárek na návštěvy. Náklad je 2100 ks, z nichž část necháváme pro vlastní členy, zbytek se během několika týdnů rozběhne po ČCE. Drobný výtěžek je použit jako podpora pro různé sociální projekty. Naposledy pro Filipku (Škola příběhem – církevní základní škola, Filipínského 1, Brno-Židenice).

Koncem roku sbor vydal publikaci s názvem Bratr farář Jan Pokorný. Obsahuje jeho vzpomínky, rozhovory s ním, texty o něm a hlavně jeho biblické úvahy. 200 stran včetně fotografií. Moc děkujeme Ivě Tůmové a Aleně Nagyové za pomoc s jejím vydáním.

BRNO I NA BLAŽKOVĚ V KVĚTNU A SRPNU

Poslední květnový víkend nás ze sboru Brno I Blažkov uvítal vysokou neposečenou trávou, která ráno vábila rosu a přes zbytek dne neposedná klišťata. Sešlo se nás kolem pětaticeti, z toho necelá polovina dětí.

Pobyt jsme zahájili v podvečerních hodinách opékáním špekáčků za jídelnou. U ohně jsme se seznamovali a řádně jsme probrali, čím žijeme a co je u nás nového. Večer se zpívalo a u vína se vedly se diskuse mj. o podobě nového evangelického zpěvníku.

Po sobotní ranní pobožnosti přišel čas na práci pro tábor. Zatímco se dospělí začali věnovat nejrůznějším činnostem (např. nový kurátor Petr Zukal a Jirka Prikner se nebál vylézt na střechu chatky, aby vystřídal v natírání umdlévajícího dorostence), děti čekala pokladovka v okolí tábora se sladkým zakončením. Polední klid pak trávily patláním bláta na pískovišti a dospělí si užívali příjemné chvíle u kafička.

Jelikož panovalo v sobotu teplé slunečné počasí, podnikli jsme odpoledne výlet do Strážku, což obnášelo i letošní první přebrodění Bobrůvky u mlýna — někteří se dokonce i nedobrovolně vykoukali. Ve Strážku jsme se patričně osvěžili, děti objevily kouzlo místního hřiště, ti zdatnější z nás zvládli dojít na Mitrov. Večer bratr kurátor promítal fotky zvířat, které pořídil během pobytu v Africe.

V neděli proběhly venkovní svatodušní bohoslužby s večerí Páně, při kterých jsme měli možnost zakusit ovoce Ducha svatého. Poté jsme začali uklízet a po obědě se rozjeli domů.

Děkujeme sestře farářce Ivě za celkovou organizaci, Balášům za varění a všem, kteří přispěli k tvorbě společného programu.

Hellerovi

Již v tradičním datum prvního srpnového týdne jsme užívali rozmarného počasí na rodinném běhu Blažkova. Sledování počasí se stalo každodenní starostí. Často se totiž stalo, že po několikahodinovém dešti přišel čas úlevy jen proto, aby se déšť vrátil s novou silou a výdrží. Takto se to opakovalo téměř půl týdne, než konečně dorazilo teplo a déšť ustal. Ovšem i přes rozmary počasí účastníci stále udržovali pozitivního ducha tábora a zejména nejmenší děti. Těm déšť vůbec nevadil, naopak, přinášel jim radost. A i když nemohly být aktivity vedeny tak, jak bylo přesně namyšleno, všichni si nakonec poradili a panovala všestranná harmonie a spokojenost. Tábor jsme zahájili bohoslužbami v Blažkově, které sloužila farářka Iva Květonová. Malý kostelík se zaplnil slovem Božím a písněmi a opět odkryl svou nezapomenutelnou atmosféru.

Jako nitka plátnem bylo všemi dny vedeno vyprávění o Mojžíšově příběhu. Ač primárně vedeno pro děti, pobavení i poučení v něm mohli najít i starší. Nejmenší členové, tedy předškolní děti, pak při svém samostatném programu rozvíjeli Mojžíšův příběh, například

tím, že hledali manu. Kromě ní našli i mák a makovice, z nichž měly velkou radost. Starší členové, tedy ti, kteří už do školy chodí, si pak poutavou formou vyprávěli a prožívali příběh Eliáše, jeho učedníka a následovníka Eliši pod vedením mládeže. Nejstarší účastníci tohoto táborového běhu si pak měli možnost poslechnout výklad a případně i diskutovat o některých výrocih Ježíše Krista. Namátkou například známý výrok o velbloudu a jehle či o znečišťování člověka, které z něj vychází: jak se chová k druhým a jak mluví.

Kromě tohoto duchovního programu byly součástí i aktivity světské. Celodenní výlet byl tentokrát v úterý, a to proto, že středa měla celá popršet. Cílem celodenního výletu byla Pasecká skála. Cesta tam, ale i zpět vedla přes krásné lesy, které ještě nepocítily tak silný úder kůrovce a na každém kroku čekalo na výletníka borůvčí. Procházku takovým krásným prostředím všudypřítomný mírný deštík nemohl pokazit. Po cestě, jež pro všechny začínala v Kadově u místní proslulé hospody, pak byla i mezizastávka u hotelu Medlov. Mladší zájemci si mohli na zdejším medlovském rybníku zašlapat na šlapadlech.

Ani letos nechyběla noční hra, dokonce dvě, které byly vždy přizpůsobeny jejím absolventům. Jeden večer se uskutečnila noční hra od mládeže a dorostu pro školní děti. Následující den připravil dorost zážitkovou hru v lehčí variantě pro nejmenší děti a po soumraku i pro ostatní. Vycházelo se za svitu hvězd a svíček i baterek, protože nikdo nechce z tábora odjíždět s vyvrknutým kotníkem. Jako absolventi stezky odvahy pro dospělé můžeme říct, že byla připravena velmi dobře. A ač se o noční hře nemá mluvit nahlas, knoflíkové oči nás budou dlouho děsit ve snech (zdravíme čtenáře Koraliny).

Celotáborový večerníček byl v tomto roce inspirovaný animovanou klasikou, a to Dvanácti úkoly pro Asterixe. Adaptace této pohádky není zrovna jednoduchá pro večerníčkové epizody, ale dorost to zvládl bravurně a tak, aby si to užil každý. Kromě těchto celotáborových společných akcí byla možnost vyzkoušet si letos i další aktivity: zasportovat si, naučit se židovské tance nebo tvořit v divadelní dílně. Mohli jsme si vyslechnout cestovatelská povídání a pokochat se fotografiemi z Indie a Madeiry. Deštivé dny pak ještě zpestřoval ping-pong, jenž se hrál letos v jídelně a který si vyzkoušeli snad všichni z tábora. I přes nepřízeň počasí lze s klidným svědomím konstatovat, že pořád bylo co dělat. Zakončením celého tábora pak byly páteční bohoslužby pod vedením faráře Ondřeje Macka, které nám, krom vzájemné soudržnosti lidí, jež věří v Ježíše Krista, připomněly i to, že Bůh je tu s námi a mezi námi. Že chce být součástí našich životů.

Závěrem samozřejmě patří poděkovat všem, kteří umožnili, aby se tento týden vůbec stal a vše proběhlo hladce. Velký dík Ivě Květonové a Ondřeji Mackovi za duchovní vedení celého tábora a poutavé vyprávění o Mojžíšovi. Dále velké díky Ctiradu Šebestovi za technické zázemí, Kristýně Hellerové za program pro děti, celé mládeži za program pro školní děti, díky všem, kteří dali možnost účastnit se různých jednodenních aktivit, díky všem, kteří se podíleli na nočních hrách. Velké díky kuchařkám, jež pro nás připravovaly jídlo po celý týden. Velké díky těm, kteří se účastnili, protože bez každého jednotlivě by tento tábor nebyl tak příjemným týdnem, jakým nakonec byl. Poděkování pak v neposlední řadě patří i Bohu, bez jehož přítomnosti a působení bychom tento rozmarný týden na Blažkově zvládli stěží.

Bajgarovi

V PRAZE S DOROSTEM

Kde se z nás může stát farář? Kde sídlí synodní rada? Který evangelický kostel je náš největší? To všechno a ještě víc se dorost dozvěděl ve dnech 13. – 14. června na výletě v Praze.

V úterý ráno jsme nasedali do autobusu a ve středu odpoledne už zase jeli domů. Podívali jsme se do největšího evangelického kostela – kostela U Salvátora, též do kostela na Smíchově, ruce jsme si podali se synodním seniorem i děkanem Evangelické teologické fakulty, projeli jsme se na lodičkách na Vltavě, naučili se meditovat, ve Zlaté uličce i u Pražského hradu jsme byli úplně sami a viděli jsme místo, odkud točí Kovy a kde Ondřej prohlásil, že to vypadá, jako by to byl náš největší zážitek. No, každý si přišel na své, ale všichni jsme si to moc užili a poznali zase více z naší země.

Adéla Vrbková

TÁBOR YMCA V PUSTÉ RYBNÉ

Na přelomu července a srpna měly děti ze sborů Brno I a Nosislav možnost strávit společně týden na táboře v Pusté Rybné. Faráři Iva Květonová a Ondřej Macek malé i větší táborníky provedli příběhem o Jákobovi a s vedoucími jim jej pak přiblížili formou her, které u dětí podnítily soutěživého i týmového ducha, hloubavost, ale i rychlost a mrštnost. Jednou z nejoblíbenějších odpoledních aktivit byl fotbal, který si vždy ve volných chvílích užíval celý tábor. Děti ukázaly, že se nebojí ani nočních her, ať už klasické noční lesní hry v týmech nebo výsadku, kdy měly starší děti v noci za úkol samy doputovat do tábora a jeden večer děti samy dokonce projevíly iniciati-

vu při tvoření noční hry pro vedoucí, u které jsme se všichni hodně nasmáli i zapotili při sportovnějších úkolech. Nicméně stejné nadšení jako hry vzbuzoval i společný zpěv během ranních a odpoledních pobožností, při nichž modlitby vždy stmelily celý tábor a dokázaly zahladit stopy po soutěživosti, která doprovázela táborová klání. Během závěrečného táboráku jsme byli všichni navzájem obdarováni diplomy, zpívali jsme v doprovodu kytary a v kruhu kolem ohně jistě mohli všichni cítit Ducha svatého, který byl mezi námi po celou dobu tábora, a proto jsme všichni odjížděli naplněni nejen novými zážitky, ale i pocitem sounáležitosti, radosti a naděje, že příští rok se všichni opět na tábore shledáme.

Barbora Krzystková

SPOLUPRÁCE

Náš sbor dlouhodobě spolupracuje s brněnským střediskem Diakonie ČCE, kde kazatelé vedou duchovní setkávání v Chráněném bydlení Ovečka.

V našich prostorech se schází skauti (70. oddíl), se kterými se snažíme potkávat při společných bohoslužbách či pobožnostech na výpravách a táborech.

A spolupracujeme také s YMCA v rámci klubu Červenka.

DIAKONIE ČCE – STŘEDISKO V BRNĚ

Posláním Diakonie ČCE - střediska v Brně je poskytovat podporu a pomoc seniorům a lidem s postižením tak, aby mohli žít co nejkvalitnějším způsobem života navzdory svým handicapům. Toto své poslání naplňuje prostřednictvím sociálních služeb a programů, které na tyto služby navazují.

Naše středisko poskytuje 6 registrovaných sociálních služeb na 3 místech v Jihomoravském kraji (Brno, Letovice, Nosislav). V roce 2022 jsme v rámci těchto služeb pomáhali 159 klientům: seniorům, lidem s duševním postižením a lidem s mentálním a kombinovaným postižením.

Mimo to poskytujeme programy, které na sociální služby navazují: Jsme kontaktním místem České Alzheimerovské společnosti a provozujeme poradnu SVÍTÁNÍ pro pečující a pozůstalé, kde jsme byli v kontaktu se 232 klienty. Dobrovolnický program (Návštěvy proti samotě) měl 13 dobrovolníků navštěvujících seniory.

K 30. 9. 2023 mělo brněnské středisko celkem 71 pracovníků (z toho 46 v pracovním poměru a 25 na DPP) pracujících na 40,69 přepočtených úvazků. Celkové náklady v roce 2022 dosáhly výše

28,401 mil. Kč a výnosy 28,399 mil. Kč, hospodářský výsledek byl tedy - 2 tis. Kč. Rozpočet pro rok 2024 je plánovaný jako vyrovnaný ve výši cca 38 mil. Kč.

Správní rada střediska pracuje ve složení Jan Soběslavský (předseda, ředitel střediska), Lenka Svobodová (místopředsedkyně, statutární náměstkyně ředitele), Martina Smrčková. Dozorčí rada střediska se schází ve složení Zulika Broumová, Gabriela Sarai Březinová, Milena Čvandová, Daniela Chladilová, Jaromír Klimek (předseda), Milena Luklová, Jana Němečková, Pavla Potočková, Jan Sláma, Petra Stávková, Jakub Ventruba a Zdena Zobačová.

Středisko spolupracuje se sbory ČCE: Brno I, Brno II, Brno – Husovice, Brno – Židenice, Vanovice, Nosislav. Na základě rozhodnutí konventu konaného v roce 2021 proběhl v letošním roce převod (darování) budovy na Hrnčířské ulici, kde středisko sídlí, z Brněnského seniorátu ČCE na středisko. To uhradilo náklady spojené s tímto převodem.

Funguje také úzká spolupráce se školami Evangelické akademie v Brně. Studenti pravidelně absolvují praxe ve službách, které brněnská Diakonie provozuje.

Více informací o našich službách, pravidelných i mimořádných aktivitách se dočtete třeba v Diakonických střípcích, na našem webu či facebooku.

Jsme vděční za veškerou podporu, které se nám dostalo a dostává. Za to, že se mnoho členů našich sborů o brněnské středisko Diakonie ČCE zajímá a nejrůznější formou jej podporuje a myslí na něj ve svých modlitbách. Budeme vděční, když tomu tak bude i nadále.

Jan Soběslavský

PODÍL SBORU NA ŽIVOTĚ CÍRKVE A SENIORÁTU

Sbor nežije sám pro sebe, ale je součástí Českobratrské církve evangelické, na jejímž životě se podílí.

Poslanci konventu byli Václav Matoulek, Ondřej Macek, Milan Ryšavý a Petr Zukal. Ondřej Macek je jeho předsedou a Milan Ryšavý byl do listopadu členem předsednictva. V seniorátním výboru zasedají Iva Květonová a Mirka Priknerová. Delegátem seniorátního shromáždění Jeronýmovy jednoty je Jiří Popelář a Milan Ryšavý je čelnem Ústředního shromáždění JJ. V seniorátním Poradním odboru stavebním pracuje Jan Patočka. V dozorčí radě střediska Diakonie ČCE v Brně zasedali (i jako zástupci sboru) Jakub Ventruba, Mirka Priknerová a Milena Čvandová. V radě školské právnické osoby ZŠ Filipka působí Ondřej Macek a Alžběta Macková tam pra-

cuje. Iva Květonová, Samuel Popelář, Ema Přikrylová pracují v Seniorátním odboru pro práci s mládeží a Matěj Přikryl je jeho předseda. Martin Grombiřík a Petr Loukota slouží jako výpomocní kazatelé. Martin Grombiřík je farářem ECAV v Brně. Ondřej Macek je předsedou Komise pro celoživotní vzdělávání kazatelů při Synodní radě a Iva Květonová je členkou Komise pro vikariát a jáhenskou praxi a vede katechetický seminář.

HOSPODAŘENÍ

SALÁR

V rádech naší církve se píše: „Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5% jeho celkových ročních čistých příjmů. Salár se platí jednou ročně nebo ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Manželé mohou platit společně. Salár se neočekává od člena sboru bez vlastního příjmu. Neplacení saláru nemůže být důvodem k vyloučení z církve.“ (ŘHC čl.7)

Slovo salár pochází z latiny. Sal je výraz pro sůl a v té kdysi dostávali např. vojáci římské říše svoji mzdu.

Jsme vděční, že salár v našem sboru v posledních letech znatelně roste. Spolu s nájmy je to základní pilíř našeho sborového hospodaření! Na druhou stranu tvoří zatím jen 17% ze všech našich příjmů, což je poměr, který bychom potřebovali změnit, protože zisky z nájmu musíme věnovat i do oprav našich budov, a protože nás čeká také výrazný nárůst výdajů. Ve většině sborů naší církve je to se sbírkami příjem jediný.

rok	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
výše saláru	819 529	798 208	957 534	1 076 642	1 141 234	1 236 327	1 344 791

Nejnižší salár v našem sboru byl v roce 2023 dvě stě Kč, nejvyšší 51.700,- Kč, průměrně byl ve výši 7 tisíc Kč. Ovšem přibližně 29 lidí uhradí polovinu celého našeho saláru, což úplně v pořádku zřejmě není...

V roce 2030 skončí státní podpora církví v ČR a budeme muset stejně jako všechny ostatní sbory ČCE svůj provoz včetně našich

zaměstnanců (především farářů) financovat výhradně z vlastních zdrojů, což bude vyžadovat větší obětavost od nás všech. Děkujeme.

HOSPODAŘENÍ

Jsem ráda, že o sborových financích v roce 2023 mohu opět napsat, že jsou v dobrém stavu. Velký dík za to patří obětavosti jak členů, tak i nečlenů. Naše příjmy v položkách sbírky, salár i dary se oproti předchozímu roku zvýšily o více než 500 tis. Kč. Všem dárcům za to moc děkujeme.

Také na nájmech jsme především uplatněním inflační doložky a úpravou nájemní smlouvy s Evangelickou akademií vybrali o 600 tis. víc. Součástí sborových příjmů jsou i granty a dotace. Ty se proti minulému roku snížily z důvodu ukončení výuky češtiny v polovině roku. Mimo to jsme čerpali celocírkevní granty – např. na úpravu dětské místnosti, granty od města Brna na hudební nešpory a z JMK na Noc kostelů.

Ve sborových výdajích figurují především částky za dokončení fasády a úpravu oken na Opletalově. Díky tomu ušetříme my i nájemci za energie v příštích letech. Další výdaje byly spojeny např. s úpravou dětské místnosti, montáží LED svítidel na faře, pořízením bezpečnostních schránek, informačních tabulí, kávovaru.

Finanční komise staršovstva sboru předkládá sborovému shromáždění ke schválení uzávěrku hospodaření za rok 2023 a návrh rozpočtu na rok 2024.

Mirka Priknerová

Granty jsme v roce 2023 čerpali z Magistrátu města Brna na hudební nešpory pod názvem Chvalte Hospodina všechny národy; od JMK na Noc kostelů; od Diakonie ČCE jsme získali podporu na výuku češtiny uprchlíků z Ukrajiny a od ČCE na volnočasové aktivity a práci s uprchlíky z Ukrajiny. ČCE poskytla finance na dvouletý projekt Kostel jako šance – katechetické materiály pro děti všech věkových kategorií, na vydání knihy Bratr farář Jan Pokorný a na projekt Zelená fara i pro děti – úprava dětské místnosti pro setkání dětí všech generací. Děkujeme.

K 31. prosinci 2023 sbor dlužil 500.000,- Kč Jeronýmově jednotě.

SPRÁVA SBOROVÝCH BUDOV

Stavební komise, kterou tvoří asi šest členů, se scházela většinou jednou za tři měsíce. Z pověření staršovstva řešila a často i rozhodovala o konkrétní podobě stavebních záměrů a oprav.

Naším největším a nejdůležitějším úkolem v posledních dvou letech bylo dokončení opravy fasády Zelené fary na Opletalově a následně po etapách rekonstrukce oken této fasády ve spodních dvou patrech. V přízemí jsme vymalovali, vybavili novým nábytkem a osvětlením hernu pro děti podle návrhu sestry Marie Weiss a díky podpoře z celocírkevního grantu. V Červeném kostele jsme zmodernizovali spouštění a ovládání topení.

Velkou chystanou investicí bude také příprava prostoru pro Evangelické gymnázium v prvním patře na Opletalově. Probíhá projektová příprava na rekonstrukci vnitřních částí této budovy a to nejenom pro EGY, ale i pro VOŠ EA.

Jak jistě všichni víte, u nemovitostí v rozsahu a stáří ve vlastnictví našeho sboru není nikdy úplně hotovo. Proto také pravidelnými opravami se nám daří prodlužovat životnost výměňkové stanice v suterénu této fary. S rekonstrukcí čekáme na brněnské teplárny, až nám do budovy zavedou horkovodní vytápění místo páry.

Naším trvalým a každý rok stále se opakujícím úkolem na všech našich budovách je pravidelná oprava, údržba nebo výměna rozpadajících se střešních tašek, čištění svodů a lapačů střešních splavešin. Opravy oplechování, maleb, nátěrů, sanitárních rozvodů i elektrických rozvodů. Na všech budovách také zajišťujeme pravidelné revize elektro, hromosvodů, plynu, a všech topidel včetně revize komínů. Provádíme také pravidelný servis a údržbu elektrické brány a branky na Pellicově.

Stanislav Dvořák

SPRÁVA SBORU

ZAMĚSTNANCI

Sestra Bohuslava Járová, která po dlouho dobu vedla sborové účetnictví a vykonávala částečně i funkci sborové sestry, ukončila pracovní poměr k březnu 2023 odchodem do důchodu. Službu pastoračního pracovníka na plný úvazek zastával Jakub Marek, který se taky velkou měrou podílel na chodu farní kanceláře. S účinností od 1. ledna 2023 je vedení účetnictví zadáno účetní firmě. Kostelnické práce a přípravu k bohoslužbám v Červeném kostele vykonávala sestra Eva Havlíková. Úklid Betlémského kostela a sborových místností byl zajištěn kratšími pracovními úvazky, úklid Červeného kos-

tela je zadán úklidové firmě. Menším pracovním úvazkem byly vykonávány drobné správcovské činnosti v areálu na Pellicově ulici a ve sborovém domě na Opletalově ulici spolu s drobnými kostelníckými pracemi v Betlémském kostele.

Václav Matoulek

STARŠOVSTVO

Ke konci roku 2022 ukončil svoje působení ve sboru bratr farář Jiří Gruber – ukončil jej precizní (kolektivní) zprávou zpřesňující údaje v kartotéce a sborové statistice a také kázáním 31. prosince 2022.

Staršovstvo doznalo změn po volbách během sborového shromáždění a výjezdního zasedání na jaře 2023.

Programová linie zůstala zachována – hodně úsilí se věnovalo strategickému plánu sboru, který se rozjel už minulém roce. I v roce 2023 mu patřilo několik sborových odpolední a hodně jsme pokročili na už tradiční výjezdní schůzi staršovstva v Prasklicích v lednu 2024. Den a půl dlouhá jednání jsou vždy náročná, ale stihne se toho víc než za čtyři regulérní večerní schůze. Výsledkem jsou probíhající jednání s Církví bratrskou Královopolskou, se kterou bychom rádi společně využívali Betlémský kostel.

Stále se optimalizuje a zefektivňuje chod kanceláře, což klade velké nároky jak na naše faráře, tak pastoračního pracovníka. Zaktualizovaly se pracovní komise a jejich náplň.

Zásadní novinkou bylo vyslovení souhlasu s poskytnutím prostor nově vznikajícímu Evangelického gymnáziu, které bude od září 2025 využívat první patro farní budovy na Opletalově. Nutné stavební úpravy s sebou ponесou spoustu další agendy (ukončování nájemních smluv, studování projektové dokumentace, shánění finanční podpory i z vnějšku atd.)

Řešilo se také pojištění budov a volby do dozorčí rady brněnského střediska Diakonie ČCE.

Petr Zukal

PASTORAČNÍ IT BRATR Z KANCELÁŘE

Občas při své práci v kanceláři dostanu úkol, se kterým si příliš nevím rady. Napsat zprávu o PP, tedy pastoračním pracovníkovi, je jeden z nich. PP jsem já, mám tedy napsat o své práci. Problém je, že moje práce není ani tolik PP, jako spíš většinu času SB (sborový bratr), SB (správce budovy) a VKV (vykonavatel kancelářských věcí). A trochu i IT, o kteréžto oblasti jsem dostal za úkol napsat též. A pak teprve občas i PP. Nejlepší tedy bude, když napíšu něco o své

práci v kanceláři, čímž třeba pokryjeme všechny výše jmenované oblasti.

Po svém nástupu do kanceláře loni v lednu jsem se s velkou pomocí sborové sestry Marie Matoulkové a sborové účetní Slávky Járové seznámil se svými povinnostmi, a zpočátku mi z toho šla hlava kolem. Nezdá se to, ale chod sboru je komplexní záležitost, která si vyžaduje tu drobnou, tu větší, ale každopádně neustálou práci. Nemohu než smeknout před všemi svými předchůdkyněmi a předchůdci, kteří to zvládali a ještě se při tom usmívali. Ve sborové kanceláři se pořád něco děje, a někdy je vůbec problém stihnout se začít na něco soustředit, než přijde další z mnoha podnětů, nečekaných událostí, návštěv, telefonátů či havárií sociálních zařízení.

Hned na první poradě kancelářských pracovníků (tedy dvou farářů, sborového bratra, správce budovy, správce IT, asistenta ředitele, nástěnkáře, pokladníka, koordinátora pronájmů a pastoračního pracovníka) jsem dostal několik úkolů, které jsem si pečlivě zapsal, a pracoval na nich ještě dlouho poté, co zbylí dva účastníci porady dávno zapomněli, že mi je dali. Smyslem těchto úkolů bylo zjednodušit věci tak, abych neměl tolik práce. Vznikl například systém trezůrků, který umožňuje uživatelům kostela a sborových prostor přístup, aniž bychom se museli nahánět s klíči, nebo vzdálené monitorování spotřeby elektřiny v ČK a ovládání topení jak v kostele, tak ve sborových prostorách z mobilu. V kanceláři jsem zahájil postupný proces digitalizace a zavedl sdílené složky a prostory, kde komunikujeme nejen mezi námi třemi, ale i s dalšími spolupracovníky. S radostí musím říct, že první část smyslu úkolů byla naplněna, a věci se opravdu zjednodušily, bohužel s prací to dopadlo jako vždycky, totiž že na uvolněné místo se okamžitě vecpala další. Ale je to vlastně dobře, protože práce je tu jako na kostele, a čím víc se jí udělá, tím víc je jí hotovo.

Nyní přichází nejpodstatnější poselství této zprávy: práce ve sborové kanceláři mne baví. Během toho prvního roku jsem si udělal trochu představu, zač je toho loket, zjistil jsem, co je třeba dělat líp, zmapoval si, co všechno mě čeká, a těším se, že se postupně dostanu do cílového stavu: přijímat v kanceláři návštěvy, vařit jim kafe, povídat si s nimi, a k tomu tak nějak levou zadní zvládat všechny ty provozní záležitosti.

Možná jste tu přeci jen čekali podrobnější soupis toho, co všechno jsem za ten rok udělal. Na to tu ale není prostor. Stavte se do kanceláře na kafe, já vám to třeba povím, anebo si můžeme popovídat o něčem zajímavějším.

Jakub Marek

FARÁŘ

Za sebe bych rád na tomto místě jen pár speciálních poděkování a upozornění na něco z toho, co mi přijde důležité.

Rád bych poděkoval Václavu Matoulkovi za to, že nás faráře moc hezky provázel v našich prvních letech v Brně I a Petru Zukalovi za to, že na sebe vzal břímě kurátorování a skočil do něho rovnýma nohama. Děkuji Kubovi Markovi za jeho neuvěřitelné nasazení a drive, se kterým se ujal místa pastoračního pracovníka. A velké poděkování Mirce Priknerové, kterou stála a stojí hodně sil transformace našeho sborového účetnictví. Dobře vím, že k děkování je toho ve sboru spousta, že se sbor neobejde bez velkých i malých Vašich zapojení, ale letos jsem si troufl tato jména vypíchnout.

Moc velkou radost mám z intenzivnějšího propojování s brněnským střediskem Diakonie ČCE. Nejen ze sbírek a darů, kterými jsme je podpořili, ale hlavně ze společných setkání a společného vnímání.

Doufám, že krok vrátit Zelenou faru jejímu původnímu určení, totiž tomu, aby více sloužila jako evangelická škola, byl správný. A modlím se za to, aby zřízení a fungování evangelického gymnázia (Egy) bylo dobré a prospěšné. V roce 2023 jsme opravili fasádu a některá okna, pozvolně avšak zásadní rekonstruování Zelené fary je před námi.

Neustále si uvědomuji, jak jsme v různých ohledech velmi „šťastný“ (a v poměrech Českobratrské církve evangelické velmi netypický) sbor. – Můžeme alespoň v Červeném kostele slavit neděle v relativně zaplněném prostoru, vídat velkou skupinu dětí odcházet do nedělníky, radovat se z množství teenagerů na přípravě ke konfirmaci, být svědky křtu dětí i dospělých. Na podzimní kurzy alfa přišly dvě desítky lidí. Moc bych si přál, abychom tohoto „potenciálu“ uměli využít a důvěru, které se nám dostává, nezklamali.

Trápením je stále jistá anonymita sboru, nesnadné vzájemné seznámení i množství lidí, které máme v kartotéce, ale mnoho o nich nevíme, nebo nemáme kapacity na to, abychom je třeba navštívili.

Neměli jsme v posledních letech vážné finanční starosti, ale i našeho sboru se dotýká přechod k samofinancování, které definitivně nastane v roce 2030, a které se neobejde bez naší větší obětavosti.

Moc děkuji za všechnu laskavost a blízkost.

FARÁŘKA

V roce 2023 jsem v našem sboru pracovala již na 100%, tedy na celý úvazek. Při psaní zprávy jsem si uvědomila, že mé povolací období je

téměř v polovině. Větší bilancování si nechám až na konec pětiletky, teď jen drobnější.

Téma zpětné vazby, ohlížení se, hodnocení, zamýšlení se nad výhledem a strategií do budoucna je pro mě důležité. Zatímco v jiných organizacích je tohle již běžná věc, v církvi i v našem sboru se tomu učíme. Ráda bych v této oblasti měla lepší know-how, abych mohla více přispět.

Při rozhovorech nad strategickým plánem jsme častěji naráželi na téma osobních limitů, obzvlášť ve schopnostech oslovovat neznámé lidi, pozvat je na kafe na faru, věnovat se jim. Snad i k tomu nám víra dodává odvahu – překračovat svoje hranice a vydávat se i tam, kde to pro nás není komfortní.

Je pro mě podstatný důraz na tvorbu společenství, začleňování nově příchozích, rozšiřování aktivních členů. Zároveň jsem si dobře vědoma toho, že někdo potřebuje místo a přijímající lidi a nemůže se aktivně zapojovat, protože jeho životní situace není taková, aby mohl dát svoje síly, čas. K takovým patří i lidé, kteří jen stěží dokážou opustit svůj byt, svůj pokoj, přitom dokud mohli, patřili do centra sboru. Některé se nám daří navštěvovat (hodně díky Křesťanské službě sboru), mnohým posíláme pravidelně zprávy ze sboru, kázání, případně další tiskoviny. Avšak někteří se nám ztratili nebo k nim naše péče nedosahuje. To mě trápí.

Rozhoupala jsem se k dlouhodobému studijnímu volnu. Bylo to pro mě docela nesnadné rozhodování. Být delší čas mimo dění sboru, ve kterém působím vlastně krátce. Nechat svého kolegu faráře i pastoračního pracovníka napospas dalším úkolům. Věřím však, že se najdou dobrovolníci, kteří pomůžou (někteří se už našli, moc děkuju). Během studijního volna mám v plánu napsat svůj díl nové knihy o Ježíšovi pro náctileté, kterou s Ondřejem a Marikou Toman Bum-bálkovou chystáme; absolvovat dva kurzy Nenásilné komunikace; jet jako dobrovolnice k lidem na vozíku na dobrodružnou výpravu do Banátu se spolkem RadoVan. Doufám, že třeba už příští rok si tohle volno vezme Ondřej.

Těší mě spolupráce s Ondřejem, projekty, ve kterých se protneme. Někdy bychom si na její podporu potřebovali utrhnout více času. Těší mě spolupráce s Kubou Markem. Těší mě, že máme dobrovolníky v různých sborových službách. Těší mě, že sbor žije a je mimořádně obdařený lidmi všech generací, nově příchozími i těmi, kterým na jeho životě velmi záleží.

Přála bych našemu sboru, aby v něm lidé byli rádi, zažívali spolu radost a velkorysost, zajímali se o sebe a rostla v nich chuť se na

jeho díle podílet. A aby na nás bylo poznat, kdo je toho všeho původcem, o koho se opíráme.

ZÁVĚREM

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme za pravidelné i nepravidelné služby ve sboru.

Děkujeme všem, kteří sboru pomáhají žít (svými silami, modlitbami, radami, nápady, finančními příspěvky).

Děkujeme Pánu Bohu!

Výroční zprávu FS ČCE v Brně I za rok 2023 sestavilo, 15. února 2024 schválilo a podává staršovstvo sboru. U příspěvků od farářů sboru Ivy Květonové a Ondřeje Macka jména neuvádíme.

FOTOGALERIE

Poslední setkání Oveček a mládež s dorostem v Nížkovicích

Návštěva v Basileji

Slib staršovstva a Bigbeatové bohoslužby na Zelené faře

Křest a bohoslužby v Červeném kostele

Vánoční hra

Kurz Alfa